

ГАЗЕТА ВЫХОДІЦЬ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ – ЦАНА 30 Н. ФРН.

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE”DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND“THE WHITERUTHENIAN NEWSPAPER
“THE FATHERLAND.”

№ 28 (512)

Нядзеля 17 ліпеня 1960 г.

ГОД ВЫДАНЬЯ 14

18–24 ліпеня — Тыдзень Паняволеных Народаў

Рэзалюцыя Амэрыканскага Кангрэсу

Летась у ліпені абедзьве палаты Амэрыканскага Кангрэсу (Палата Рэпрэзэнтантав і Сенат) аднаголосна прынялі пастанову аб абвешчанын Тыдзен Паняволеных Народаў, якія перпіць пад ярмом расейскага камунізму. Кангрэс упаўнаважыў і прасіў Прэзыдэнта Задзіночных Штатаў выдаць пракламацыю, якой трэцій тыдзень ліпеня абвяшчае-б Тыднем Паняволеных Народаў, ды прасіць выдаваць гэтую пракламацыю кожнага году — да таго часу, «пакуль для ўсіх паняволеных народаў съвету ня будзе дасягнутая свабода й незалежнасць». Сярод пералічаных Амэрыканскім Кангрэсам ахвяраў маскоўскага каланіялізму ўспамінаецца ю народ беларускі.

Прыхіляючыся да просьбы Амэрыканскага Кангрэсу, Прэзыдэнт Айзэнгаўэр летась быў абвесціў трэцій тыдзень Тыднем Паняволеных Народаў і выдаў аб гэтым адмысловую Пракламацыю. Сёлета-ж Прэзыдэнт Айзэнгаўэр таксама, з чаргі другі раз, абвесціў трэцій тыдзень ліпеня, якія пачынаецца 18-га ліпеня, Тыднем Паняволеных Народаў і паўтарыў сваю Пракламацыю аб гэтым.

Ніжэй змешчаем у перакладзе на беларускую мову Рэзалюцыю Амэрыканскага Кангрэсу ў Пракламацыю Прэзыдэнта Айзэнгаўэра.

Дзеля таго, што веліч Задзіночных Штатаў заўдзячаеца ў вялікай меры дэмакратычнаму працесу, які забяспечыў гарманінае нацыянальнае адзінства амэрыканскага народа, хоце склаўся ён з вельмі розных расавых, рэлігійных і этнічных частак; ды

Дзеля таго, што готае гарманінае задзіночанне разнайкі элемэнтаў нашага вольнай грамадства зарадзіў ў народзе Задзіночных Штатаў цёплае разуменіне ў съюзіту да імкненні ўсіх іншых народаў, прызначыны натуральным узаемазалежнасцю народаў і дзяржаваў съвету; ды

Дзеля таго, што веліч Задзіночных Штатаў заўдзячаеца ў вялікай меры дэмакратычнаму працесу, які забяспечыў гарманінае нацыянальнае адзінства амэрыканскага народа, хоце склаўся ён з вельмі розных расавых, рэлігійных і этнічных частак; ды

Дзеля таго, што паняволеные народы глядзяць на Задзіночныя Штаты як на цытадэлю людзкое свабоды, спадзяючыся правадырства ў дасягненіі вызваленія ѹ незалежнасці ды ѿ ваданаўленіні свайго права на хрысьціянскую, жыдоўскую, мусульманскую, будыйскую і іншую рэлігійную свабоду й на асабістую свабоду; ды

Дзеля таго, што для нацыянальнае бясьпекі Задзіночных Штатаў жыццёважае, каб жаданье паняволенім народамі свабоды ѹ незалежнасці стала падтрымвалася; ды

Дзеля таго, што апанаўных Саветамі краёў пазбаўленыя свае нацыянальнае незалежнасці ѹ асабістое свабоды; ды

Дзеля таго, што грамадзінне Задзіночных Штатаў злучаны смейнім ідэйнымі вязамі з тымі, што любіць свабоду і спадрэдліваецца на кожным кантынэнце; ды

Дзеля таго, што нам належыцца апанаўных Саветамі народу ды прысьвяціца справе падтрыманьня справядлівых імкненій геных паняволеных народу; ды

Дзеля таго, што слушанай разом пачынальнай, зас্থардзанай 17 ліпеня 1959 году, Кангрэс упаўнаважыў і прасіў Прэзыдэнта Задзіночных Штатаў Амэрыкі падтрымаваць Пракламацыю для вызначынія трэціяго тыдня ліпеня 1960 году «Тыднем Паняволеных Народаў» ды выда-

Пракламацыя Прэзыдэнта ЗША

Дзеля таго, што шмат народаў на ўсіх съвеках паняволеных імпэрыялістичнай і агрэсіўнай палітыкай савецкага камунізму над ідэй мірнага сусіданства паміж народамі ды спрычынле школу свабодным сувязям і паразуменню паміж народамі Задзіночных Штатаў і іншымі народамі; ды

Дзеля таго, што народы апанаўных Саветамі краёў пазбаўленыя свае нацыянальнае незалежнасці ѹ асабістое свабоды; ды

Дзеля таго, што грамадзінне Задзіночных Штатаў злучаны смейнім ідэйнымі вязамі з тымі, што любіць свабоду і спадрэдліваецца на кожным кантынэнце; ды

Дзеля таго, што нам належыцца апанаўных Саветамі народу ды прысьвяціца справе падтрыманьня справядлівых імкненій геных паняволеных народу; ды

Дзеля таго, што слушанай разом пачынальнай, зас্থардзанай 17 ліпеня 1959 году, Кангрэс упаўнаважыў і прасіў Прэзыдэнта Задзіночных Штатаў Амэрыкі падтрымаваць Пракламацыю для вызначынія трэціяго тыдня ліпеня 1960 году «Тыднем Паняволеных Народаў» ды выда-

Тыдзень Паняволеных Народаў у Мюнхене

Старанынем нямецкіх палітычных партый і арганізаціяў Хрысціянска-Сацыяльнай Вунії, Агульнанямецкага Блэку, Маладой Вунії, Саюзу Свабоды, Саюзу Выселеных, Блэку Маладых Немцаў, Агульнага Саюзу Ўцекачаў з Савецкага Зоны, Студэнцкай Кураторыі дзеля Задзіночнай Нямецчыны, Саюзу Хрысціянска-Дэмакратычных Студэнтаў у паразуменіі ѹ пры ўдзеле палітычных арганізаціяў паняволеных народаў за зялезнай заслонай 14-га ліпеня быў заранізаўаны ў Мюнхене публічны мітынг дзеля адзначаньня Тыдня Паняволеных Народаў. Мітынг адбыўся ў перапоўненай залі «Лёвэнбройкэлер» прадстаўнікамі нямецкага грамадзства Мюнхену і палітычных эмігрантаў з Савецкага Саюзу ѹ сатэлітных краінаў Сярэдня-Усходнай Еўропы. Галоўнай тэзай прамовы міністра Вальдемара Крафта, які гаварыў аб супольным лёсе часці нямецкага народа, якія пражывалі ў ўсходній зоне Нямецчыны, і народаў у Савецкім Саюзу і ў сатэлітных краінах Сярэдня-Усходнай Еўропы. Галоўнай тэзай прамовы міністра Крафта было съцверджанье факту, што проблема паняволенія Усходніх Нямецчыны зьяўляеца арганічна звязанай з паняволеніем усіх іншых паняволеных бальшавізмам народаў. «Біз-

вызваленія ѹ задзіночных ўсе Нямецчыны немагчыма вызваленіе ўсіх іншых паняволеных народаў, і наадварот, без вызваленія ѹ пашанаваньня права на нацыянальнае самавызначанье народаў Савецкага Саюзу і сатэлітных краінаў Сярэдня-Усходнай Еўропы немагчыма вызваленіе ѹ задзіночнай Нямецчыны», — заяўіў міністар Крафт.

Пасля гэтага прамаўлялі прадстаўнікі эміграцыяў паняволеных бальшавізмам народаў: былы славацкі міністар дар. Дурчанскі, азэрбайджанскі палітычны дзеяч Тэкінор, Украінец праф. Студзінскі й прадстаўнікі Амэрыканскага Кангрэсу і Дэкларацыі Прэзыдэнта Айзэнгаўэра аб пракламаваніі Тыдня Паняволеных Народаў. Пасля яго зуя слова федэральных міністарў Бальдэмар Крафт, які гаварыў аб супольным лёсе часці нямецкага народа, якія пражывалі ў ўсходній зоне Нямецчыны, і народаў у Савецкім Саюзу і ў сатэлітных краінах Сярэдня-Усходнай Еўропы. Галоўнай тэзай прамовы міністра Крафта было съцверджанье факту, што проблема паняволенія Усходніх Нямецчыны зьяўляеца арганічна звязанай з паняволеніем усіх іншых паняволеных бальшавізмам народаў. «Біз-

ВОРГАН БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫЯНАЛЬНОЙ ВЫЗВОЛЬНАЙ ДУМКІ

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG „BACKAUSCHYNA“ („VATERLAND“)

Herausgeber: Wladimir BORTNIK

Postadresse: Die Weissruthenische Zeitung „Backauschyna“ („Das Vaterland“),

(13 b) München 19, Schliessfach 69.

Ціна: Німеччына: на год — 14.— м.; 6 м-цаў — 4,50 м.; 3 м-цы — 4,25 м.; ЗША і Канада: на год — 8.— д.; 6 м-цаў — 4,50 д.; 3 м-цы — 2,50 д.; 1 нумар — 0,20 д. Ангельшчына ЎАСТРАЛІЯ: 39 шыл.; 21 шыл.; 12 шыл.; 1 шыл. Бельгія: 210 фр.; 120 фр.; 75 фр.; 5 фр. Францыя: 800 фр.; 450 фр.; 250 фр.; 20 фр. Аргентына: 80 пез.; 45 пез.; 25 пез.; 2 пез. Перасылка лісткі помнай капітуе падвойна. Падвойныя нумары капітуе падвойна. Падвойныя нумары газеты разам з «Каласкамі» уважаюцца за падвойныя.

Банковое кonto: Zeitung „Backauschyna“, Konto Nr. 357-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München.

Бізнес-адрес: Die Weissruthenische Zeitung „Backauschyna“ („Das Vaterland“), (13 b) München 19, Schliessfach 69.

Друк: „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 19, Bothmerstr. 14.

Ціна: Німеччына: на год — 14.— м.; 6 м-цаў — 4,50 м.; 3 м-цы — 4,25 м.;

ЗША і Канада: на год — 8.— д.; 6 м-цаў — 4,50 д.; 3 м-цы — 2,50 д.; 1 нумар — 0,20 д. Ангельшчына ЎАСТРАЛІЯ: 39 шыл.; 21 шыл.; 12 шыл.; 1 шыл.

Бельгія: 210 фр.; 120 фр.; 75 фр.; 5 фр. Францыя: 800 фр.; 450 фр.; 250 фр.; 20 фр. Аргентына: 80 пез.; 45 пез.; 25 пез.; 2 пез. Перасылка лісткі помнай капітуе падвойна. Падвойныя нумары капітуе падвойна. Падвойныя нумары газеты разам з «Каласкамі» уважаюцца за падвойныя.

Банковое кonto: Zeitung „Backauschyna“, Konto Nr. 357-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München.

Бізнес-адрес: Die Weissruthenische Zeitung „Backauschyna“ („Das Vaterland“), (13 b) München 19, Schliessfach 69.

Друк: „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 19, Bothmerstr. 14.

Ціна: Німеччына: на год — 14.— м.; 6 м-цаў — 4,50 м.; 3 м-цы — 4,25 м.;

ЗША і Канада: на год — 8.— д.; 6 м-цаў — 4,50 д.; 3 м-цы — 2,50 д.; 1 нумар — 0,20 д. Ангельшчына ЎАСТРАЛІЯ: 39 шыл.; 21 шыл.; 12 шыл.; 1 шыл.

Бельгія: 210 фр.; 120 фр.; 75 фр.; 5 фр. Францыя: 800 фр.; 450 фр.; 250 фр.; 20 фр. Аргентына: 80 пез.; 45 пез.; 25 пез.; 2 пез. Перасылка лісткі помнай капітуе падвойна. Падвойныя нумары капітуе падвойна. Падвойныя нумары газеты разам з «Каласкамі» уважаюцца за падвойныя.

Банковое кonto: Zeitung „Backauschyna“, Konto Nr. 357-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München.

Бізнес-адрес: Die Weissruthenische Zeitung „Backauschyna“ („Das Vaterland“), (13 b) München 19, Schliessfach 69.

Друк: „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 19, Bothmerstr. 14.

Ціна: Німеччына: на год — 14.— м.; 6 м-цаў — 4,50 м.; 3 м-цы — 4,25 м.;

ЗША і Канада: на год — 8.— д.; 6 м-цаў — 4,50 д.; 3 м-цы — 2,50 д.; 1 нумар — 0,20 д. Ангельшчына ЎАСТРАЛІЯ: 39 шыл.; 21 шыл.; 12 шыл.; 1 шыл.

Бельгія: 210 фр.; 120 фр.; 75 фр.; 5 фр. Францыя: 800 фр.; 450 фр.; 250 фр.; 20 фр. Аргентына: 80 пез.; 45 пез.; 25 пез.; 2 пез. Перасылка лісткі помнай капітуе падвойна. Падвойныя нумары капітуе падвойна. Падвойныя нумары газеты разам з «Каласкамі» уважаюцца за падвойныя.

Банковое кonto: Zeitung „Backauschyna“, Konto Nr. 357-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München.

Бізнес-адрес: Die Weissruthenische Zeitung „Backauschyna“ („Das Vaterland“), (13 b) München 19, Schliessfach 69.

Друк: „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 19, Bothmerstr. 14.

Ціна: Німеччына: на год — 14.— м.; 6 м-цаў — 4,50 м.; 3 м-цы — 4,25 м.;

ЗША і Канада: на год — 8.— д.; 6 м-цаў — 4,50 д.; 3 м-цы — 2,50 д.; 1 нумар — 0,

Навука з апошніх падзеяў

(Заканчэнне зь 1-ай бачыны)

і прыграізі Амэрыканцам, што ён зможа сваім ракетамі дасягнуць кожны пункт у іхнай краіне».

Нямецкі публіцысты ня даў адказу на паставленае ім пытанне, «што стала-ся», калі-б Амэрыка чатыры гады таму назад паставіла перад Савецкім Саюзам падобны ультыматум і калі-б не пакінула ніякіх сумлеваў, што гэты ультыматум, у выпадку яго няпрыніцця, хоць сам яе бацька і ў сініх выху ня верыць, здабывае «мірным шляхам» пазыцію за пазыціяй, усыцяк пашырае ў заміцоўве сваё панаванье. Заходнія дзяржавы, наадварот, пакінуўшы Саветам усю ініцыятыву дзеяння, адмаўляючыся ад стратэгіі наступальнай, а прыдзержываючыся толькі стратэгіі абароннай, трацицыі, дадзенай адзін раз Саветам, волны съвет пазыбывае-б страху перад нябяльскай, якая ідзе з Москвой.

Пры гэтым трэба адметыць, што паміж сътуціяй у Вугоршчыне і на Кубе існуе вялікая розніца. Збройная савецкая інтарэнцыя ў Вугоршчыне была съкіравана супраць вугорскага народу, які захацеў вызваліцца із сілай яму накінутага маскоўскага ярма і стацца незалежным. Тому эвентуальны амэрыканскі ультыматум і ягона ажыццяўленыне быў-бы актам шляхотным і спрадвідлівым. Такая рэакцыя Амэрыкі была-б падыктаваная сінімі абавязкамі, чаго, нажаль, не наступіла. Што-ж датычыцца Кубы, дык краіна зъяўляеца незалежнай дзяржавай і на сінію незалежнасць Амэрыка пасягнала ня думае, наадварот, яна выказала наважанасць бараніць Кубу перад лёсам Вугоршчыны. Амэрыка заявіла, што яна не дапусціць, каб Куба сталася выпадковай базай савецкай палітычнай экспансіі ў краінах Паўднёй Амэрыкі й ваенай савецкай базай, съкіраванай супраць абавязковых амэрыканскіх кантынентаў.

У адказ на пагрозы Хрущчова прэзыдэнт Айзэнгаўэр урачыста асьветчыў:

«Я запэўніваю з асабільнымі напіскамі, што Задзіночныя Штаты не дадуць заплаханацца пагрозамі Хрущчова. Задзіночныя Штаты згодна з сваімі дагаворнімі забавязанінімі не дапусціць, да ўстанаўленія ў заходніх гэмісфэры рэжыму, апанаванага міжнародным камунізмам.» Але можна зарызыкаць дадзеную пытанне: а што сталася-б тады, калі-б Амэрыка не здабылася ў крэтычных момант настаноўчасьці і не перашкодзіла пераходу Кубы ў камуністычны лягер? Адказ таксама ясны: гэта абаназада-б, што Савецкі Саюз, а разам з ім і ўсімі міжнароднымі камунізмом быў-бы ў сваім паходзе да апанавання цілага съвету і далей захопіваць «мірным шляхам» адну краіну за другой. Такое пытанне разміткай можна сінімі паставіць з увагі на тое, што ў гісторыі паславаных дачыненій між Савецкім Саюзам і Захадам гэты апошні ўжо на раз дздаваў сваё пазыцыі перад Саветамі, хоць перад гэтым дздаваў гарантны сваёй няўступлівасці.

Прыведзеныя вышэй факты з савецка-амэрыканскіх узаемадачыненій нябяльш наглядна ілюструюць галоў

М. Куліковіч

Рэлігійныя матывы ў пастычнай творчасці Янкі Купалы

Купалаўская творчая спадчына настолькі багатая ў шматлікай, што патрэбны яшчэ дойті часы ўважлівага і руплівага вывучэння ѹ асьвятыненія яе з розных баку і аспектаў.

У прыватнасці, зусім янич не закранутая тема рэлігійнага съветапагляду, што адносіструюць творы Янкі Купалы. Гэта тэма цікавая ня толькі сама сабою, але ў нашыя часы набывае асабліва важнага значэння яшчэ таму, што савецкае краініцтва і савецкая крытых не аднойчы выкарыстоўвала ў будзе выкарыстоўвача купалаўскіх творы з мэтай антырэлігійнай пропаганды ѹ вялікім бязбожжа. Нажаль, мала тут кацяца ў бальшавікоўх з іхнімі схаванінамі падыходамі да кожнага пытання; мы ведаем і маем прыклады таго, што паасобныя крытыкі ѹ на гэтым, нашым баку, імкніцца пераканыць нас ці ѹ вялікіх дачыненіях Купалы да рэлігіі, ці ѹ японім сцэптыцызме, ці, павет, у стаўлых нападах Купалы на рэлігію ѹ яе прадстаўнікоў, у атэзізме Купалы.

Покуль што мы адкідаем тыхя зачэлкі, на якіх будуюць «прагрэсіўныя» крытыкі сваё вынікі, а з'вернемся да канкрэтных прыкладаў з Купалаўскіх творчасці.

Фактычна, дастаткова было-б двух вершаў — «Вялікдзень» і «Хрыстос Вакрос», каб пераканацца ѹ дачыненіях пасты да Бога ѹ рэлігіі. Свята Уваскрасенія Хрыста — Вялікдзень, Купала разумее як аднострэганыне сусветнінівэрсалнае падзея, пасланое Усематутнім:

«Плыве адна съвятая душка

«З канца ў канец, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамога съяція над цемраю, шчасція над нішчасцем, праўды над злом, як съвята волі, збаўленія ад нявольніцтва:

«Наперад, па шчасці, як съвет вялікі».

(«Хрыстос Вакрос»)

Вялікдзень сымбалізуеца пастам, як съвята вясны чалавечства, уваскрасеніе людзей і прыроды, як перамог

Расейскі камунізм

На бачынах «Бацькаўшчыны» часта вайна за зварот спрадвежчынных расейскіх (рускіх) земляў і за канчаткове ўмацаванье на Балтыцкім моры». Для Расей моцнена пачала русыфікацыя падсавецкіх народы моўна й культурна. Звязалася канцепцыя пра мову й культуру расейскай народу, як пра штосці: «самае перадавое й прагрэсыўнае», што павінны перадаваць палажэння другаднай дзяржавы, што было ніжнічым, пакуль упolvы расейскіх (рускіх) речак, якія сцякаюцца ў Балтыцкое мора, знаходзіліся ў руках Швэціі.

Такім чынам — прыгожая канцепцыя пра «прагрэсыўную й справядлівую войны», а яшчэ прыгажайшай пра расейскі імперыялізм! Ведама, і Беларусь аўтар уключае ў систэму спрадвежчынных рускіх земляў, хоць ёй і ўдзяляе менш увагі. Ён гаворыць аб tym, як Беларусь партызанілі ў лясах, супраціўлюючыся наслільству й рэквізыцыйям швэдзкай арміі. Гэта — натуральная рэч, і з гэтага звязанія на выпадае высноўваць нейкіх тады «празесейскіх ўхіл» ці «сімпатыяў». Аўтар чамусці на робіц падобных выгадаў з таго факту, як ён назначае, што пры сваім адступленні ў Беларусі «расейскай армія звышчала ў запасы хлеба». Ці гэты барбарскі акт мусіць светыць пра «вывізальну вайну ў братэрскай Беларусі? Пакінен адказ аўтару Л. Бяскроўнаму, каб ён больш ставіў помнікаў у Лясной «вялікаму патрёту беларускага народу» Пітру I.

Бязумоўна, супраціўніцтва ўкраінскага казацтва на чале з Мазепам з Карлам XII аўтар уважае за «нацыянальную зраду». Гэта — кучка пакінутых народам нацыянальных авантурнікаў і здрайцаў, хоць Л. Бяскроўны і ён падобны, што, каб запабегчы масаваму выступленню казацкай на баку Мазепы, расейская армія найперш пастараціла звязаныя пераправачныя сядркі ўзяць штурмам Запароскую Січ. Адным словам, як гаворыць аўтар, «перамога над швэдзкім захопнікамі ў здраднікамі ўкраінскага народу, што парушыў ўмову дружбы ўкраінскага й расейскага народу, умацавала нутранапалітычнае й гаспадарческое палажэнне краіны, пакашыўши мотагоднінськія патріоты беларускага народу».

Можна падумыць, што гэтыя канцепцыі Л. Бяскроўнага прыпадковыя й на вяжуцца з асноўнымі прынцыпамі нацыянальнай палітыкі партыі ці з канцепцыямі савецкай гісторыяграфіі. Нажаль, гэта выводзіцца з агульнай характарыстыкі актуальнай расейскай рэакцыі, з асэнту актуальнай вялікадзяржавай палітыкі расейскага ўраду.

Як бачым ужо з гэтага асьветчанія, на можна існаваць апрычонага ўкраінскага народу, як на могуць існаваць апрычоны ўкраінскія нацыянальныя інтарэсы. Украіна й Расея — гэта нацыянальная й дзяржаўная цільсць і цэласць расейскай. Гаворачы пра Паўночную вайну Маскоўчыны із Швэціяй, аўтар зазначае: «Для Расеі гэта была прагрэсыўная, справядлівая вайна,

міжнародную арэну, гісторычны канцепцыі, што знайшли адлюстраванье ў ім, павінны ўважацца такім чынам альфай і амгай савецкай гісторычнай наўку і савецкай нацыянальнай палітыкі. Вось-же, Б. Поршнёў, як і Л. Бяскроўны, яго толькі ўважае «Усходнюю Эўропу (усходніе славянства разам з прыбалтыцкім народамі й Балтыцкім морам) «справядлівым» расейскім ашарам, але ёйвойні за яе лічыцца «справядлівымі й прагрэсыўнымі». Пайменна, ён сцівярджае, у дачыненні да Сярэдняй-ўкраінскага бар'ера (Турцыя, Польшча-Літва і Швэція) і палітычнадзяржаваўскіх сістэм, што «Кажны з трох сібров «усходніх бар'ераў» мелі ў сваіх межах туго іншую тэрыторыю, гісторычна звязаную з Расеяй і належачую ей у свой час, валодаў расейскім насельніцтвам ці этнічна звязаным з Расеяй. Частка насельніцтва кожнай з гэтых дзяржав была праваслаўнай і такім чынам бачыла ў Маскоўшчыне свайго рэлігійнага заступніка. Тому на ўздзіўляе факт, што Маскоўшчына заўсёды практиковала што раз большы націск на гэты «усходні бар'ер».

Праўда, на гэтым месцы Б. Поршнёў засыцерагае, што яму на ходзіць пра абарону вонкавай палітыкі Маскоўшчыны.

Савецкія гісторыкі, якія гаворыць, ён, да-

лёка ад ідэялізованыя вонкавай палі-

тыкі царской Расея. Аднак тут-же ён па-

праўляеся: «Аднак, у дадзеным выпад-

ку, калі мы гаворым аб вонкавай палі-

тыкі Маскоўшчыны канца XVI — па-

чатку XVII, мы маем права сцывердзіць,

што гэта на было ўнія агрэсіўнай пас-

літкай, але гэта было змаганнем, якое

праводзілася Маскоўшчынай з мэтай

звароту тэрыторыі і геаграфічнага пла-

ложэння, стражаных у часе знясілен-

ня Расея пад мангольскім панаваннем».

Уважаючы Рэч Паспаліту (Польшча-Літва) першым ворагам Маскоўшчыны, якія захапіла «рускі землі» (даслоўна:

«гэтае гаспадарства прысыцьбыла вя-

лікія рускія тэрыторыі (беларускія ўкраінскія) і вялікую масу расейскага

населеніцтва», Б. Поршнёў і заяўляе:

«Прылучынне гэтых земляў і гэтага на-

селеніцтва да Расеі, хаця-б і часткова,

складала першадрадную гісторычную

праблему. Яно складала першую ўмову

для праводзяння далейшага змагання

з крыламі «усходніх бар'ераў» дзеля па-

вароту Прывалтыкі й берагоў Чорнага

мора».

Падобная ягадкі й далей пайтарающа

у дакладзе Б. Поршнёва. Пайменна, «бе-

ларускае» і «ўкраінскае» сустракаеца

толькі ў дужках да «расейскага», гісторычных Літва і Рэч Паспаліта лічаніца

чыслу летувіскім і польскім творамі, а

беларускія ўкраінскія землі разам з

народамі ўважаючы «нераздзельнай Расеей», за што й вядуцца змаганнем

населеніцтва», Б. Поршнёў і заяўляе:

«Прылучынне гэтых земляў і гэтага на-

селеніцтва да Расеі, хаця-б і часткова,

складала першадрадную гісторычную

праблему. Яно складала першую ўмову

для праводзяння далейшага змагання

з крыламі «усходніх бар'ераў» дзеля па-

вароту Прывалтыкі й берагоў Чорнага

мора».

Падобная ягадкі й далей пайтарающа

у дакладзе Б. Поршнёва. Пайменна, «бе-

ларускае» і «ўкраінскае» сустракаеца

толькі ў дужках да «расейскага», гісторычных Літва і Рэч Паспаліта лічаніца

чыслу летувіскім і польскім творамі, а

беларускія ўкраінскія землі разам з

народамі ўважаючы «нераздзельнай Расеей», за што й вядуцца змаганнем

населеніцтва», Б. Поршнёў і заяўляе:

«Прылучынне гэтых земляў і гэтага на-

селеніцтва да Расеі, хаця-б і часткова,

складала першадрадную гісторычную

праблему. Яно складала першую ўмову

для праводзяння далейшага змагання

з крыламі «усходніх бар'ераў» дзеля па-

вароту Прывалтыкі й берагоў Чорнага

мора».

Падобная ягадкі й далей пайтарающа

у дакладзе Б. Поршнёва. Пайменна, «бе-

ларускае» і «ўкраінскае» сустракаеца

толькі ў дужках да «расейскага», гісторычных Літва і Рэч Паспаліта лічаніца

чыслу летувіскім і польскім творамі, а

беларускія ўкраінскія землі разам з

народамі ўважаючы «нераздзельнай Расеей», за што й вядуцца змаганнем

населеніцтва», Б. Поршнёў і заяўляе:

«Прылучынне гэтых земляў і гэтага на-

селеніцтва да Расеі, хаця-б і часткова,

складала першадрадную гісторычную

праблему. Яно складала першую ўмову

для праводзяння далейшага змагання

з крыламі «усходніх бар'ераў» дзеля па-

вароту Прывалтыкі й берагоў Чорнага

мора».

Падобная ягадкі й далей пайтарающа

у дакладзе Б. Поршнёва. Пайменна, «бе-

ларускае» і «ўкраінскае» сустракаеца

толькі ў дужках да «расейскага», гісторычных Літва і Рэч Паспаліта лічаніца

чыслу летувіскім і польскім творамі, а

беларускія ўкраінскія землі разам з

народамі ўважаючы «нераздзельнай Расеей», за што й вядуцца змаганнем

населеніцтва», Б. Поршнёў і заяўляе:

«Прилучынне гэтых земляў і гэтага на-

селеніцтва да Расеі, хаця-б і часткова,

складала першадрадную гісторычную

праблему. Яно складала першую ўмову

для праводзяння далейшага змагання

з крыламі «усходніх бар'ераў» дзеля па-

вароту Прывалтыкі й берагоў Чорнага

мора».

Падобная ягадкі й далей пайтарающа

у дакладзе Б. Поршнёва. Пайменна, «бе-

ларускае» і «ўкраінскае» сустракаеца

толькі ў дужках да «расейскага», гісторычных Літва і Рэч Паспаліта лічаніца

чыслу летувіскі

Конго — народзіны ў мухах

(Заканчэнне з 3-й бач.)

Леапольда II Вольная Дзяржава Конга ў 1908 г. пераходзіць пад суворэнітэт Бельгіі ѹ становіцца ейнай каленій.

З гэтага часу на чале краіны стаяў генеральны губернатор з цывільнымі і вайскавымі паўнамоцтвамі, які рэпрэзэнтаваў сабой бельгійскага каралля. Уся тэртырія Конга была падзелена на 6 адміністрацыйных правінцыяў.

Агульна ведама, што бельгійскі калоніяльны рэжым у Конга лічыўся ўзорным; гэта было прызнана навет адпаведнымі дзеянікамі Задзіночных Нацыяў. Апрача вялізарных капіталаўкладаў для развіцця эканомікі Конга, тут вялася інтэнсіўная праца ў сацыяльным кірунку, пашыралася для мясцовага жыхарства школыніцтва, мэдыцынскія апекі й г. д. Недалёка ад Леапольдзівла, сталіцы Конга, у 1954 годзе быў заранізованы для мясцовага жыхарства Універсітэт Лёбаным (сястрыны Лювенскага Універсітэту ў Бельгіі), а ў 1956 годзе — другі (дзяржаўны) універсітэт у Элізабетвіль.

З 30-га чэрвеня сёлета Бельгійская Конга стала незалежнай дзяржавай. Жыхарства краіны ўспрыніло гэту падзею з надзвычайнім энтузізмам. Пад новымі нацыянальнымі сцігамі (на блакітным полі адна вялікая жоўтая зорка й 6 меншых) расфантазізаваныя масы дэмантравалі свою радасць. Толькі наязначная, белая частка жыхарства не піскоўкі і трывога глядзеяла ў будучыню ды чакала далейшага разыўціца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў руачысту загваранітаваў Эўрапейцам поўную бяслеку. На гэтыя ноты асаблівую ўвагу звярнула бельгійская прэса, называючы прамову Люмумбы нахабствам і абраідзіц прысутнага на юрачыстасці абвешчання незалежнасці бельгійскага каралля. Усё-жя гэтыя глядзячы на ўсё гэта, бельгійскі ўрад заніжы вычківаючы становішча, каб на дзень наўменшага повады да якіхсці непараўменыя ў новапаўсталых дыпламатычных дачыненіях між Бельгійскімі Контамі.

Калі ўзде цяпер аб паўсталым палаожыні ў Конга, дык фактічна гэты хаос мае свае карэніні яшчэ ў падзеях 4-га студзеня 1959 году. Тады ў сталіцы Конга Леапольдзівле мясцовыя інгрыціяскія вайсковыя аддзелы (пад камандай белых ахвіцераў) ахрылі агонь па сваіх суродзінах, што началі быт штурмаваць ёўрапейскі квартал гораду. Тады было забіта 76 падстанцу і 200 рашных. І хация гэты зрыў дзень пазней.

Замест фэльетону

Адкрыты ліст да Ньюёрскага карэспандэнта „Бацькаўшчыны“

Вельмі Паважаны Спадару!

Маю гонар звязніцца да Вас ад імя «Бацькаўшчыны», якія выпісваюць Эвангэліцкай Субожні, ксёндз-доктар і пільна чытаюць ад галавы да пяты «Бацькаўшчыну». Ведама Вам і ўсім нам, што ЗША зьяўляецца цэнтрам нашага наўтычнага, культурнага, рэлігійнага й іншага жыцця. Там, мяноўна, і адбываючыя ўсе імпрэзы, якія надаюць тон на ўсёй беларускім съвѣту. Аднак Вы, ці то праз гультайства, ці то праз не-асьведамленасць, а можа зь якіхсці глыбейшых прычынаў, — непадаеца «Бацькаўшчыне» ніякіх інфармацыйных вестак пра бытлы ў бягучыні падзеяў. Дзе-ля гэтага, ветліва прашу Вас, ізноў-жа ад імя Беларусаў у Аўстралії, ласкаў адахазаць нам на наступныя пытанні.

1. Якія новыя беларускія арганізацыі ўтварыліся ў працягу апошніх 2-3 гадоў, якія былі повады, якога характару гэтыя новыя арганізацыі, мэта іх і хто іх ачоўвае? Вельмі важна ведаць прозвішчы пра правадыроў, бо паводы гэтага вызначаеца вартасць гэтых арганізацыяў. Напрыклад: калі арганізацыю будзе ачоўваць, скажам, Яўхім Капель, ну дык дэвізам будзе «боўтай, што слына на тубы прынісе», калі Сывістаслаў Кобш — «далоў інты лігнінью», калі Хмара — «край Ванька, Бога нет» і г. д.

2. Якія калі адбыліся звязды, ці сходы кожнай новай арганізацыі й якія былі пастановы? Якія адбыліся супольныя звязды, што персанальная быў прадстаўніком ад кожнай з гэтых арганізацыяў і якія былі вынесены пастановы? Гаворачы картка — чаго яны хоцьуть?

быў здушаны, аднак кінуты тады кліч аб незалежнасці на сціху ды пашыраўся як у глыбіню, так і ў шырьлю. Да гэтага клічу не могла не прыслухаўшца Бруксія. Бельгійскі вельмі добра разумел, што яшчэ патрэбна мінімум 20—30 гадоў, каб у Конга вырасці ад паведы мясцовыя кадры, здолныя кіраваць жыццём дзяржавы. Аднак падзеі змусілі ён шукаць пілігра кутака выхаду і ўжо праз 10 дзён пасля крывавых падзеяў у Леапольдзівле бэльгійскі парламент прыняў праект паставулага ўнезалежненія Конга на працягу чатырох гадоў. Аднак-жа гэта не завадзіла радыкальных нацыяналістах у Конга, тымболы, калі яны пабачылі, што Бельгія гатовая ѹсыці на ўступкі, каб толькі не завойстраваць палаожыні. Тады яны патрабавалі беззладнага прызнання незалежнасці. У студзені 1960 году бельгійскі ўрад пад цікам гэтых дамаганій 4-гадовы гарантін скрапіў на 6-месечны, вызначаючы дзень абвешчання незалежнасці на 30 чэрвеня 1960 году.

Такім чынам, не прайшоўшы падрхатаўнай стады ў самакіраўніцтве, як гэта было ў выпадку іншых новаабвешчаных афрыканскіх дзяржаваў, Конга раптам апынулася ў палаожыні глыбінне рыбы, якую раптам выцігнула на паверхню, дзе яна разрываеца, ня маючы для свайго арганізму патрэбнага ціску.

Толькі будучыня зможа паказаць, на колькі новаствораная дзяржава будзе з'яўліцца падзеяў. Для ейнага далейшага разыўціца ёсьць як дадатнія, так і адмоўныя бакі. У гэтым новай дзяржаве з тэртыріяй у 2,385 тысяч квадратных кіламетраў і з жыхарствам калі 13 мільёнаў, з чаго калі 100 тысяч белых (чяпэй гэты лік невядомы з прычыны масавых ўбіцтваў белых з Конга) знаходзіца вялізарныя натуральныя багацьці.

Аднак-же пакультура ў дзяржаве паказаць, на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. Прайшло няшмат дзён і новаабвешчаная дзяржава апынулася ў хаосе. Пачаліся барбарскія рабуні, напады ў гвалт на белых жыхарства, якраз пад жыхарствам, без якога новая дзяржава на зможа нармальна функцыонаваць і развівацца.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх аблізіць.

Цікава адцеміць, што яшчэ ў дзень абвешчання незалежнасці Конга ў руачыстай прамове прэм'ер-міністра новае дзяржавы Люмумба чуліся абрэзальвія й пагрозілівія ноты пад адрасам Эўрапейцаў нааугл, а Бельгійцаў у прыватнасці, на глядзячы на тое, што новы ўрад афіцыйлій ў прыхватніце з'яўліцца падзеяў. А падзея не дадаў якіх-небудзіх абл